

Տարեկան գինը 10 լուրի, կէս տարվանը 6 լուրի:
Առանձին համարները 7 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ։
Մեր հայէն. Տիֆլիս. Պետական պատմագրատան մէջ։
Tiflis. Rédaction «Mschak».

Մեր հայէն. Տիֆլիս. Ռեդակցիա «Մշակ»
ամս Tiflis. Rédaction «Mschak».

„ՄԾԱԿ“ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵԿ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻԲ

ՆԵՐԿԱՅ 1887 ԹԻՒՐ

Հրատարակումէ Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պրոզրամայով։ Մենք ստանումենք սեփական ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԻ։
 «ՄՇԱԿԻ» տարեկան գիրնը 10 լուսվի է, վեց ամսվանը 6 րուբլի։
 Գրվել «ՄՇԱԿԻՆ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆՔ (Քարծուկայս և Բաղարնայս փողոցների անկիւնում, Թամամշեվիլ տանը)։
 Կայսերութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար պետք է զիմել հետևեալ հասցեով։ ՏԻՖԼԻՍԸ, Ռեդակցիա գազետ «ՄՇԱԿԻ», իսկ արտասահմանից, Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հայի առուտուրի այժմեան վիճակը.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ռւսանողութիւն և ժողովրդի ուսումնակրութիւն. Կամակ Քութայսից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Եղիպատիան ինչիր. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ. —ՃԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ. —ՅԱՅՏԱՎԱՐՈՒՄ.

ՀԱՅԻ ԱՌԱԽՏՈՒՐԻ ԱՅԺՄԵԱՆ ՎԻՃԱԿԸ

Անցեալ տարի, երբ Անդրկովկասը սկսեց ահազին քանակութեամբ ցորեն վաճառահանել գէպի արտասահման, շատերը յափշտակվելով այդ իրողութեամբ՝ դրա մէջ տեսնում էին մեր երկրի ապագայ հարստութեան մի հաստատ գրաւական, շատերը այն համոզմունքն էին յայտնում որ ցորենը տարուց տարի դառնալու է մեր երկրի համար արդիւնագործութեան և հարստութեան մի նոր ազբիւր: Հարկաւոր էր ապացուցանել որ մեր երկրից վաճառահանվող կամ արտահանվող ցորենի ահազին քանակութիւնը չէր կազմում տեղական ազգաբնակութեան ներքին գործածութեան, և նրա առօրեայ սննունդի համար անհրաժեշտ պաշարը, այլ այդ ցորենը մեր երկրի արդիւնաբերութեան աւելորդն էր, որ և կարելի էր արտահանել: Եթէ այդ ծշմարիտ այդպէս լինէր, եթէ մենք ծշմարիտ ծախէինք ցորենի աւելորդը և ոչ թէ մեզ համար անհրաժեշտը, այն ժամանակ

ԲԱՆԱՍՏԵՐԱԿԱՆ

ՄԵՌԱՆ ՄԱՐԴՈՒ ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

— Ինչ է պատրիոտը, բացականչում էր մի օր Ոսկանը տաքացած, — պատրիոտը մի և նոյն կոսմոզօլիտն է, բայց միայն այն գանազանութեամբ, որ պատրիոտը գործում է իր հայրենիքում նախ և առաջ իր հայրենակիցների համար։ Այդ շատ էլ ընական է, այդպէս էլ պէտք է լինի, որովհետև հասարակ մահկանացուն ամբողջ մարդկութեանը չէ կարող ծառայել. նա պէտք է անպատճառ մի անկիւն ընտրի իր գործունէութեան համար և նա ընտրում է ի հարկէ իր հայրենիքը,

աղի տղայ Ուկանը այսպիսի նիւթերի վրա։

— Նայեցէք ձեր շուրջը, խօսում էր մի ուրիշ անգամ Ուկանը, տեսէք ինչ անարդարութիւններ ինչ այլանդակ երեսյթներ են պատահում այ կեանք կոչված խաօսի մէջ։ Այն, սարսափելի է այ կեանքը, ուր չը կայ սէր, հաւասարութիւն, ուր լրար գուգընթաց գնում են հարստահարութիւն ստրկութիւնը, — անտանելի և խայտառակի է այ կեանքը, ուր կանանց վրա նայում են իբրև ապէտք առարկաների վրա, որոնց մեր փչացած տղամարդիկը չեն առնի առանց հարուստ օժիտ։

որտեղ նա աւելի օգուտ կարող է բերել, որովհետեւ աւելի մօտ ծանօթ է այնտեղի կեանքի պայմանների և պահանջների հետ; Ճիշդն ասած տաքանում էր հետզիստէ Ուկանը, կօսմօպօլիս չը կայ մինչեւ անդամ աշխարհում, դրանք մի խումբ շարլատաններ են, որոնք, անընդունակնելով մի աղջիկ, որ և է աղջիկ, մի որ և է ժողովրդությունում տալու, իրանց երեսը ծածկում են կօսմօպօլիսի շարլատաններից դիմակով; Ամեն մի քիչ թէ շար

կրթված պարագիտ, ժողովրդի արիւն ըրտիս
խմող, իրան կօսմօպօլիտ է համարում. ասեցէ
խնդրեմ, ինչով այդ հարստահարիչները, այ-
վաշխառուները արժանի են համարում իրան
այդ սուրբ անուան:

աղի տղայ Ոսկանը այսպիսի նիւթերի վրա:
— Նայեցէք ձեր շուրջը, խօսում էք մի ուրի
անգամ Ոսկանը, տեսէք ինչ անարդարութիւններ
ինչ այլանդակ երևոյթներ են պատահում այ
կեանք կոչված խաօսի մէջ: Այն, սարսափելի է այ
կեանքը, ուր չը կայ սէր, հաւասարութիւն, ուր Ե
րար զուգընթաց գնում են հարստահարութիւն
ստրկութիւնը, — անսահնելի և խայտառակ է այ
կեանքը, ուր կանանց վրա նայում են իբրև ա
պէտք առարկաների վրա, որոնց մեր իշացած տղա
մարդիկը չեն առնի առանց հարուստ օժիտ

իելով վաճառական-չարչիները մինչև
մհանական համար էին իրանց մօտ:
այց ամենալաւ ապացոյց թէ ընդհանու-
ղէս երկրի մէջ պակասել է հացը, այն
որ մի կողմից ցորենի և ալիւրի գինը
ողջեանք բարձրացել է, իսկ միւս կողմից,
այժմ նորից սկսել են բաւական մեծ
ակութեամբ ցորեն և ալիւր բերել մեզ
Ռուսաստանի ներքին նախանդներից:
Նորեմբերի անցեալ տարվայ ահա-
ւար արտահանութիւնից յետոյ երկրի մէջ
հանրապէս, այսինքն գիւղացիների մէջ,
են այլ ևս չը կայ. եթէ այդ բերքը
տեղ կայ՝ նա հաւաքված, ամբարված
մի քանի անհատների, չարչի-վաճառա-
ների մօտ, և դա էլ 1884—1885 ա-
ռա տարիների ցորենի խնայողութեան
պարզն է, որ այդ մի քանի վաճառա-
ները մինչև այժմն էլ շարունակում են
տահանել օտար երկիրները, որովհետեւ
տասահանում լաւ յատկութիւն ունե-
այդ ցորենի համար լաւ գին են տա-

—ըստ քանակութեամբ այդ ցորենը
նքանքիչ է, համեմատելով երկրի ընդհա-
ւր պահանջի հետ, որ մինչդեռ մեր ցո-
նը մի կողմից արտահանվում է Եւրօպա,
նաւանդ Ֆրանսիա, միւս կողմից մեծ
սահակութեամբ ցորեն և ալիւր բերգում
մեզ մօտ Ռուսաստանի կողմերից՝ Օդէ-
յից, Բաւարից և այլն։
Ալրեժմ այժմ արդէն կարելի է հաստա-
ր հետեւեալ իրողութիւնը. մենք տարուց
սրի այնքան չենք արդիւնաբերում ցորեն,
նա համ մեր ներքին գործածութեան
ուականութիւն տայ, համ էլ արտահանվի
այդպիսով գառնայ մեզ համար անտեսա-
ն առեւնական թեան, և ենու հարստու-

Արդիւնաբերութեաս, երզրո հարստուեան համար մի նոր աղբիւր և եթէ նցեալ տարի աշազին քանակութեամբ ենք արտահանել այդ արտահանութիւնը, որ մասսմբ մինչեւ այժմն էլ շարու սկզբում է, հետեւանք չէ մի տար վայրէի, այլ անցած մի քանի առաջ տարիւրի բերքի խնայողութեան, ուրեմն չենք սրոց հերարանիւր տարի արտահանել

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Աւասալ Յամբրզուղպատառ։
Ուրեմն մեր երկրի ցորենի առևտուրը
նոել է այժմ մի նոր ֆազիսի մէջ, այն
փոխարինութեան ֆազիսի մէջ։

Ամառը հասաւ, և մեր ուսանողները Պետքը¹
բուրգից, Մօնկվայից, Ռուսաստանի զանազան ու-

յդտեղ բացակայում է սէրը, այն սուրբ սէրը, ըստ հաւասարեցնում է մեծին փոքրի հետ, ուժին թոյլի հետ,—դրա փոխարէն կայ ամօթալի ուստուր։ Պսակվել առանց սիրոյ, առանց սիմպատիայի, նայել կնոջ վրա շահասիրական հետակետից, ասեցէք, պարոններ, միթէ այդ արսափելի չէ։ Վերցնենք վաճառականներին նշեր չին անում դրանք։ Նրանք, նստած գիւղական ժողովրդական հիւթալի մարմնի վրա, թեան մէջ, ինչպէս և տղամարդը։ Բայց արձակեցէք ամուսնական կապերը և կինը կը բոնի իրան վայել աստիճանը լուսաւորութեան սանդուղտի վրա։ Թող լինի կատարեալ աղատութիւն կնոջ և տղամարդու յարաբերութիւնների մէջ և կը տեսնէք, որ այն ժամանակ կամ հետանան այն բոլոր այլանդակ և տգեղ երեսոյթները, որոնց իւրաքանչիւր քայլում հանդիպում ենք մենք այժմ……

ում, լսում առ ապօտերի գոյացութեան վեհականութեանը, ու ում են բանաւորի վերջին կօպէկները, հազարա-
որ ընտանիքների առանց մի կտոր հացի են թողնում.... Մարդկային աղաւա իրաւունքները
դեռ օրիանում խողխողված են: Հարստահարու-
թիւն և անարդարութիւն—ահա այդ կիանքի ա-

Այդ բոլորը անդադար կրկնելով, նա շարունակում էր։
—Կինը նոյնպէս մարդ է, ինչպէս և տղամարդը. ասեցէք ինձորեմ, ինչո՞ւ նա իրաւունք չը պէտք է ունինայ հասարակական ասպարհութ գործելու, ինչպէս և տղամարդը, ինչո՞ւ նա պէտք է մեր կերակուրը եփի, մեր երեխալին պահի և այլըն։ Դա մի մեծ հակասութիւն է մարդկային իրաւունքների և նոյն խակ լօգիկայի դէմ։ Կինը առատ պէտք է լինի իր զբաղմունքների ընտրու-

իշ՝ քաղաքներից, և նոյն իսկ արտասահմանից վերադառնում են իրանց հայրենի քաղաքները և գիւղերը՝ ամառվայ արձակուրդները անցկացնելու համար։ Այժմ մեր գաւառական քաղաքներում և գիւղերում ցրվում են շատ վերադարձող ուսանողներ, մի քանի ամիս իրանց ծննդավայրերում մնալու համար։ Անդրկովկասի գիւղերը և քաղաքները, գեղեցիկ կլիման, հարուստ բուսականութիւնը և պարագ կեանքը բաւական դրափէ են մի քանի ամիսներ զուարճալի և ուրախ կերպով անցկացնելու համար.—և անկատկած ուսանողը շտապում է օգուտ քաղել այդ բոլորից։ Բայց միթէ յիրաւի դրանով պէտք է բաւականանայ ուսանող երիտասարդութիւնը՝ առիթ ունենալով մի քանի ամիս անմիջապէս շիվելու մեր ժողովրդի հետ, առիթ ունենալով մի քանի ամիս շատ մտիկ լինելու այն ժողովրդին, որի մասին նա շատ է սիրում խօսել՝ նրանից հեռու եղած ժամանակը։

Ամենքին յայտնի է, թէ համալսարանական երիտասարդութիւնը բնչ ընդհանուր մոքեր է յայտնում մեր ժողովրդի կեանքի ուսումնասիրութեան մասին, թէ նա ինչ դատողութիւններ է տալիս մեր ժողովրդի մտաւոր զարգացման, տնտեսական դրութեան, բարոյական կեցոթեան և այլ հանգամանքների մասին: Այդ բորորդի հետ մրասին ոչըքի համար գաղտնիք չէ, որ մեր ուսանողութիւնը իր այդ դատողութիւնների հետ մրասին շատ քիչ է ճանաչում ժողովրդին, և շատ մուշ և անոշոշ գաղափար ունի նրա իսկական դրութեան, նրա իսկական կեանքի մասին: Ամեն մի ուսանող գուցէ առանձին առանձին վերցրած՝ ոգեսրութեամբ ճառում է, որ «հայ ժողովրդեան անտեսական պայմանները բաւարար չեն, որ նրա աշխատանքը և պարապմունքը շատ անկանոն հիմունքների վրա են դրված, որ նրա բարոյական աշխարհը շատ թմրած և մրակողմանի է, որ նրա աշխատանքը պարապմունքը շատ անկանոն է պատճառութիւնու մասին շատ մուշ և մնա-

ՆԱՄԱԿ ՔՈՒԹԱՑԻՍԻՑ
ՅՈՒՆԻՍԻ

Գութայիսի նահանգի գաւառներից Արշակում այս վերջին օրերս բաւական հետիոտութիւններ են տեղի ունենում ։ Նախ շեղվելով զիսաւոր նիւթից, մի քանի խօսք այդ գաւառի մասին Արդուինի գաւառը մին մօտիկ է։ Նորա մէջ մտնում են երեք ռաբածիններ—ինչպէս են՝ Արդուին, Արև և Շավէթ, վերջինս հետ կցված է նաև խէվի բաժինը, որ կոչվում է Շավէթօ-խւարանցում աղգաճնակութիւնը կազմված մնի մասին հայ-լուսաւորչականներից և թօլիկներից։ Այս հայերն էլ բնակված են մասամբ Արդուին և Արդանուջ քաղաքներուն նաև կողերում։ Տանձոտ, Նորաշէն նուջում) Սաթէլ, Օքրօբակերտ, Փխիկիւր մանելիս (Շավէթում)։ Արդուինում հայր կայ: Արդուինի հայերը պարապվում են մասամբ արհեստութիւններով և առեստութիւններով: Արդուինի հայերը արհեստութիւններու և առեստութիւններու միասուն անձնութեամբ է մնացել:

Հասարակական հիմնարկութիւնների համար։ Իր գրպանիցն էլ քիչ նույրատութիւններ չեր անում, —օրինակ տաճկահայոց սովեալների օգտին միանուագ նույրեց՝ հարիւր բուրլի, որի մասին գրվեցաւ լրագրում, մի աղքատ ուսանողի նույրեց յիսուն բուրլի, իսկ մանը նույրատութիւնները շատ են։ Խնչպէս այդ բոլորից երևում է, Ուկանը այլ ևս առաջվայ Ուկանը չեր։ Մոռացված էր արդէն նրա անցեալը։ Կարծես հէնց ծընընդեան օրից նա նշանակված լինէր այդ դերի համար, որը կատարում էր նա այդքան փայլուն կերպով։ Ո՞հ, խեղճ թովմաս աղա, նրա ուկորները գուցէ այդ ժամանակ տակն ու վրա եղած լինէին անելանելի գերեզմանում։ Ո՛քան անսպասելի փոփոխութիւն։ «Միրուք պոկելու», քիթ աւ պոռնգ ջարդելու։ համար նշանակված Ուկան աղան, Աստուած զիտէ, թէ ինչ մտքերի ու առողենի տէո մառո է ուսուեւ։

Հանգստացիր, թշուառ հայր՝ «կաղացվի՛ ալիւր
կը դառնայ», ասում է առածք։
Միշտ «ազատութեան վրա» կամ «մարդկային
իրաւունքների օրբանի մէջ խողխողվելու» մասին
խօսել հօ չէ կարելի։ Դրան էլ ժամանակ ունի։
Կը զայ ժամանակ «իդէաների» ու «իրաւունքնե-
րի» մասին խօսելն էլ կանհետանայ։

կան են նաև ծխախոտի մշակութեամբ, որտեղի ծխա-
կը լուսում, իր լաւ տեսակի պատճառով, գնողներ
երը. շատ է ունենում: Գիւղերի հայերը նախանձելի
նախան վիճակում չեն. թէ երկրագործութեամբ են պարա-
պում, բայց չունեն ոչ բաւականաչափ վարելահող
ոնք: և ոչ էլ արօտատեղիներ: Գտառո՞ի քարտ և նեղ-
հա- ված տեղերում հայերն են բնակիլում, ուստի և
սո- աղջատ դասակարգին են պատկանում: Թուրքերը,
կան բոլորն էլ, առանց բացառութեան, երկրագործու-
թեամբ են պարապում և դոցա վարելահողերն
ոնք: ու արօտատեղիները համեմատաբար բաւական
իսկ կարող են համարվել:

Անցեալ շաբաթ զորոխ գիտի ափոնքներով, բաթումից գէսի Ախալցխայ ճանապարհորդելիս, անցնելով Արդուինի, Արդանուջի և Շալշէթի զաւառաբաժիններից, յաճախակի հանդիպում էր զիւղերում թուրքերի խուռն բազմութեան, որոնք հաւաքված տաք տաք խօսում էին: Այսպէս հաւաքվելու սովորութիւնը դորանք ունեցել են թիւրքաց տիրապետութեան ժամանակ. մի քանի զիւղերի և կամ մի ամբողջ զաւառի ժողովուրդներ սովոր են եղիլ հաւաքվել մի զիւղում կամ մի բանց սիրած դաւառապետից: Եւ այդպիսի խողբագիր տեղական ազգանը, հին սովորութեան համեմատ, չատառաջարկելով բարձր իշխանութեանը այն գաւառապետի օգտին կամ հակակայումն այդպիսի բ ս զ մ ա թ ա ն ե ն կազմվում են. տեղի են ունենում ժողովուրդներ, բէզեր գարկվում են պատգամաւորներ, բէզեր են կատարում այդ տեսակ դ է բ ն է գ թաներ կազմելու մէջ:

զոր՝ ընդարձակ զաշտում, և այդ ժողովին նրանք կո-

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ
ԴԵՐԵՆԴԻՑ. մեզ զրում են «բաղ-
դի ժողովրդական դպրոցների զիրակ-
զուլին և նրա օգնական պ. Ստեփան
յիս ամսին այցելեցին տեղիս հայոց Ե-
կայացնում և այդ թուղթը ներ-
կայացնում են ուր հարկն է: Տարակոյս չը կայ, թիւններ հաւաքեցին՝ ուսումնարանի
որ թուրք կառավարութիւնը շատ անգամ ուշը ների և երկու սեռի աշակերտների վե-
կը գնում դրանց մարդու աշխատանքի համար էր պաշտօնից հեռացնելու ուսացած լեզուից և թուաբանութիւնից
կեցին թէ դիրեկտորը և թէ օդնակա-
չին և որ առաւելն է, ժողովրդի ուղածին նշա-
նակում, առանո՞ւ մի աստծառ միտուելու և լուակ-
ողի մեջ:

սազուս, աւանց սր պատճառ վասնալու և այդպի-
սով յաջողվում էր ժողովրդին համեմ իր լաւ
կամ վատ նպատակին: Շարունակելով իրանց հին
սովորութիւնը, այն խուռն բազմութիւնը, որին
ես հանդիպել եմ, բազմաթայ էր կնքում: Ինչ-
ուինի պէս հաստատ տեղեկացել եմ, Արդուինի գաւա-
ռքիր ուարածնի ժողովրդին յաջողվել էր, որանից մի ները չեն վանայ մասնակցել ներկայու-
թիչ քանի ժամանակ առաջ, այդպիսի բազմաթայով կատարած կը լինեն թէ իրանց բարոյակ-
նեռացնել պաշտօնից իրանց գաւառից Բարօն-
թուու- Ունկերին: Այժմ էլ մի և նոյնն էր անում Արդա-
ւառ- նուջի գաւառարածնի ժողովուրդը գաւառապետ
նոցի սէչ:

Յարութիւնօվի դէմ Պատրաստած բազմաթան
ներկայացրին Բաժումի փոխ-նահանգապետին, ո-
վիշտի լուսացել էր միջնորդել ուր Հարկն է:
Կամ կի՞ներ կրող մի իննզրազիր են ներկայացրել
անցեաները Բաթումի փոխ-նահանգապետին այն
մեծ նպատակով, որ կամսարականին ուղարկեն դա-

ւառապետի օգնականի պաշտօնով; Արդուինցիք շատ են աշխատել, որ նրան նշանակել տային թարօն-Ռևնդէրի տեղ, բայց չեն կարողացել՝ յաջողութեան սեղ, այժմ Արդանուջի ժողովուրդն էլ խընդում էր, որ Յարութիւնովի տեղ կամսարականին տան իրանց ինձ համբավեցին Յօրցէլ զիւզում (Արդանուջի սահմանի վրա Շավէթի զիւղ է) մինչև 300 հոգի ձիաւոր մարդիկ, որոնք շտապով Անիի մայր եկեղեցու յատակագծով բան է, համեմատաբար փոքր: Ժողովը գլուխ է փողոցի կողմը շինել խանութիւնին կը լինեն սենեակներ ծխակամար: Դժբաղադրաբար գումարը շատ այն 3,000-ով, որը ունեն իրանց ձևուրածուները, հազիւթէ կարելի լինի արտել, սակայն յոյս կայ, որ ժողով

թեան գէմ էր քարոզում, ասում էր մի ուրիշը,
— «ա'խր ասում են, թէ Նա խօսք է տուկի Թիֆ-
լիսում մի ուրիշ օրիորդի հետ պատկիել», աւե-
լացնում էր մի երրորդը: Հասակաւոր մարդիկ
ընդհակառակը զովում էին Ռսկանի վարմումքը,
պատասխանելով երիտասարդութեան շուկին,
«Տիրս ո՞րն է,—աղջիկը քու չի, քաշալ չի, կաղ
չի, տասն և հինգ կամ քսան հազար էլ փող կայ
էպքի դրանից էլ աւելի բան: Կամումնանան, կը
սովորեն ու կը սիրեն, այսպէս է մեր կարգը»:

Գուցէ ընթերցողը սպասում է լսել զանազան պատճառներ,— յօր լացը, ընտանեկան գրաւիչ պերսպեկտիվան..... իսկ սուստիան մէջ բօմաններում միայն տեսական կամուսնանան, կը սովորեն, կը սիրե ի մեր կարգը, քոռ, քաշալ, կաղ չը բաւական է սիրելու համար: Խիստ չը նել ուրեմն և զէպի Ռականը: Նրա տև քաշալ, ոչ, ոչ կաղ և ոչ էլ քոռ. չը մի քիչ սև է, բայց այս էլ պէտք է սունենալ, որ նա իր սնութեան հետ հազարներ, որոնք սեր սպիտակեց տակը սևացնելու զօրութիւն ունենաւ այնպէս Ռականի նշնվելուց մի քանի անդի ունեցաւ Ռականի չքեղ հարաւանութիւնը:

գրպանիցն էլ քիչ սուբրատութիւններ չեր
նում,—օրինակ տաճկահայոց սովեալների օգտ
միանուագ նուբրեց՝ հարիւր բուբի, որի մաս
գրվեցաւ լրագրում, մի աղքատ ուսանողի նո-
րեց յիսուն բուբի, իսկ մանը նուբրատութիւ-
ները շատ են: Խնչպէս այդ բուրրից երևում
Ուկանը այլ ևս առաջիկայ Ուկանը չեր: Մոռա-
ված էր արդէն նրա անցեալը: Կարծես հէնց ո-
նընդեան օրից նա նշանակված լինէր այդ զե-

համար, որը կատարում էր նա այդքան փայլ
կերպով: Ո՞հ, խեղճ թովմաս աղա, նրա ոսկորի
ըստ գուցէ այդ ժամանակ տակն ու վրա եղած
նէին անելանելի գերեզմանում: Ո՞քան անսապ
սելի փոփոխութիւն: «Միրուք պոկելու», «ը
ու պոռնգ ջարդելու» համար նշանակիած
կան աղան, Աստուած զիտէ, թէ ինչ մաքերի
առողջեղի տէո մարո է ոտես:

Հանգստացիր, թշուառ հայր՝ «կաղացվի՛ ալլ
կը դառնայ», ասում է առածը:

նեայ կեանքով շարունակում էր զրաւել երիս
սարութեան սրտերը, նրա մայր Զանադա
պատրաստութիւն էր տեսնում նրան պսակե
Ամեն ինչ արդէն պատրաստ էր,—նա կառու
էր արդէն մի նոր հոյակապ տուն և զարդա
էր թիֆլիսից բերել տուած թանգարքին կահ
րամիքով։ Մինչև անգամ հարսնացուն էլ ս
տակն ունէր, միայն սպասում էր յարմար գէ
ազատամիտ որդուն իր թակարզների մէջը ձ

լուս Ոսկանը արդին քսան և երեքն էր մտած
Ամառ էր Ոսկանը դեռ նոր էր վերադարձ
Թիֆլիսից, երբ լուր տարածվեցաւ, թէ նա նշ
վել է տեղացի մի ուրիշ հարուստի՝ Նաղանին,
միակ ազգկայ վրա, որին նա իր ընկերների
մի քանի անդամ արհամարհանկող ևս կատ
անունն էր տուել Սիսակվել էլ չէր մեր Ոսկա
— ինուակ Պաթեհնիկ հասանեանու ուժուուն սկ

յուրաքանչյաց շահապատճեն գիտող սկզբունք է առաջարկութեամբ էլ շատ չափ կծու նոյնպէս, ինչպէս կատու: Մեծ էր տեսական երիտասարդութեան զարմանքը: Փափոց որ անդադար լսվում էր նրանց շրջաններուն և ավամբ նա չէր, որ առանց սէրի, հարուստ ժիտի ցանկութիւնից առաջացած ամուսնութիւնը, առում նրա անառակութիւնը էր համարում: Առում

